

VASÁRNAPI ISKOLÁKAT!

Írta: Lucia

Régi kedves gondolatom a vasárnapi iskolák felállítása. Sajnos, eddig sohasem sikerült megvalósítani, és most már magam is kezdek félni, hogy talán valóban lehetetlenség az, amit kívánok. Minthogy azonban a Kalangya szerkesztősége ilyen egyenes formában kérdi tőlem, mit gondolok, mi az elképzelésem a jugoszláviai magyarság kultúrájának útjáról és lehetőségeiről, még egyszer megpróbálom elmondani.

A vasárnapi iskola célja nemcsak az ismétlés, hanem azoknak a társadalmi, egészségügyi, gazdasági, modorbeli ismereteknek a praktikus elsajátítása is volna, melyek nem tartoznak és nem tartozhatnak az iskolai tantervhez.

Volnának tanfolyamok népiskolát végzett és négy középiskolát befejezett tanulók számára, sőt analfabéta-kurzusok is lehetnének felnőtteknek.

Az előadások ideje vasárnap délelőtt, esetleg néha hétköznap este volna. Helye az összes iskolák tantermeiben. Az iskola falára ki volna írva, hogy ott ki, mikor, miről, milyen nyelven kiknek tart előadást vagy előadás-sorozatot. Az előadókat a városok intelligens polgárságából kellene önkéntes jelentkezés alapján összeállítani. Szakerők, akik egész héten amúgy is tanítanak, nem jöhetnek számításba, csak művelt amatőrök.

Az előadások egészen egyszerű, értelmes, praktikus módon történnének, hogy a tanulatlan ember megértse őket. Különösen az érettségizett fiatalság a maga még friss ismereteivel nyújthatna e téren alkalmas erőket.

Egészen tárgyilagos módon mondtam el, mit és hogyan akarok. Így kívánta a felhívás, amit a szerkesztőségtől kaptam. Célját, értelmét, előnyeit színes jelzőkkel, szép szavakkal tetszetősebbé tenni, lelkesen hangoztatni, a dialektika módszereivel kifejtteni felesleges. A felhívás értelmében: gyakorlati útmutatást, részletes munkára irányuló teendők leírását adtam. Ha a tervemet használhatják, akkor boldog leszek abban a tudatban, hogy egyetlen kavicsal segítettem az út építésénél, amelyen a jugoszláviai magyarság a maga kultúrcéljai felé halad.